

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

หัวข้อประสังค์

หัวข้อประสังค์ที่ว่าไปของ การวิจัยครั้งนี้คือ ศึกษาผลความแตกต่างระหว่างการให้รางวัลทันที การให้รางวัลช้า และการไม่ให้รางวัล ต่อความศักดิ์แคล้วคล่อง ความศักดิ์ยึดหยุ่น และความศักดิ์รึม ของเด็กในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ๕ และ ๖ ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมสูงและต่ำ โดยมีหัวข้อประสังค์เฉพาะดังต่อไปนี้คือ

๑. เพื่อศึกษาผลความแตกต่างระหว่างการให้รางวัลทันที การให้รางวัลช้า และการไม่ให้รางวัล ต่อความศักดิ์แคล้วคล่อง ความศักดิ์ยึดหยุ่น และความศักดิ์รึม

๒. เพื่อศึกษาผลความแตกต่างระหว่างระดับชั้นเรียนต่อความศักดิ์แคล้วคล่อง ความศักดิ์ยึดหยุ่น และความศักดิ์รึม

๓. เพื่อศึกษาผลความแตกต่างระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมต่อความศักดิ์แคล้วคล่อง ความศักดิ์ยึดหยุ่น และความศักดิ์รึม

๔. เพื่อทดสอบปัจจัยสัมพันธ์ระหว่างเงื่อนไขการให้รางวัล และระดับชั้นเรียน และระหว่างเงื่อนไขการให้รางวัลและสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของคะแนนความศักดิ์แคล้วคล่อง ความศักดิ์ยึดหยุ่น และความศักดิ์รึม

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากร ประกอบด้วยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ๕ และ ๖ ของโรงเรียนอนุบาลสามเสน โรงเรียนรัตนโกสินทร์ช่องลม และโรงเรียนพิบูลย์อุปถัมภ์ จำนวนทั้งสิ้น

๔๖๕ คน เป็นเพศชาย ๒๒๖ คน และเป็นเพศหญิง ๑๓๙ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์
๒. แบบสอบถามสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม
๓. แบบสอบถามการเลือกร่างวอล

แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์

แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ที่พัฒนาโดย เดชาภัณฑ์ ได้เปลี่ยนแปลงจากแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ของมินเนโซตา (Minnesota Tests of Creative Thinking) ที่หอแรนซ์ได้พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยได้นำมาทดสอบนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ๕ และ ๖ ในโรงเรียนอนุบาลสามเสน ปีการศึกษา ๒๕๕๒ จำนวนขึ้นละ ๑๐ คน และทำการทดสอบซ้ำโดย เว้นระยะเวลาห่างจากครั้งแรก ๔ สัปดาห์ ระดับความเชื่อมั่นของแบบทดสอบประเมินด้วยวิธีทดสอบซ้ำ (test-retest) ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง ๐.๘๗๓ ถึง ๐.๘๙๗ แบบทดสอบทั้งหมดมีจำนวน ๓ ฉบับ คือ

ฉบับที่ ๑ การสร้างภาพจากวงกลมและสี่เหลี่ยม (Circles and Squares Task)

ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง ๐.๘๒๖ ถึง ๐.๘๐๖

ฉบับที่ ๒ ประโยชน์ของสิ่งของ (Unusual Uses) ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง ๐.๘๔๔ ถึง ๐.๘๕๘

ฉบับที่ ๓ ผลที่จะเกิดขึ้น (Consequences) ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง ๐.๘๐๓ ถึง ๐.๘๗๔

แบบสอบถามสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม

แบบสอบถามชุดนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อร่วบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม ของกลุ่มตัวอย่าง สังเขปของแบบสอบถามประกอบด้วยข้อคำถามชนิดให้ผู้ปักครองเลือกตอบ ดังนี้ ที่ใช้แบ่งสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม คือระดับการศึกษาของบุคคลและการหา รายได้ของบ้านมารดา

และเครื่องอำนวยความสะดวกในบ้าน ผู้ริชัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสามเสนจำนวน ๓๐ คน และได้ปรับปรุงแก้ไขข้อความในแบบสอบถามให้ชัดเจน และสรุปถือเป็นก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง

แบบสอบถามการ เสือกร่างรัล

แบบสอบถามนี้คือ ผู้ริชัยสร้างขึ้น เพื่อร่วบรวมข้อมูล เกี่ยวกับร่างรัลที่นักเรียนเหล่าคนขอบมากที่สุด สำหรับข้อมูลนี้จะประกอบด้วยรายการสิ่งของต่าง ๆ ทั้งหมด ๘ รายการคือ ปากกา ยางลบ ศินสอ ไม้บรรทัด กบเหลาศินสอ สมุดบันทึกประจำวัน และของใช้ในบ้าน

การดำเนินการวิจัย

ผู้ริชัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นต่อไปนี้

๑. แจกแบบสอบถามผู้ปกครอง เกี่ยวกับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมให้นักเรียนจำนวน

๗๙๕ คน

๒. จำนวนนักเรียนเป็น ๓ กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีนักเรียนจำนวน ๖๐ คน เป็นเพศชายและเพศหญิงจำนวนเท่า ๆ กัน ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสูงและต่ำ และกำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ๕ และ ๖ จำนวนเท่า ๆ กัน

๓. ทดสอบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนทั้ง ๓ กลุ่ม กรุงที่ ๑ ในแต่ละกลุ่มจะมีผู้ควบคุมการทดสอบ ๑ คน ก่อนที่จะให้นักเรียนทำแบบทดสอบแต่ละฉบับ ผู้ริชัยได้อธิบายวิธีการศึกษาและวิธีการตอบในแบบทดสอบแต่ละฉบับโดยคำนึงถึงประภณ์ของนักเรียนเข้าใจวิธีการตอบแบบทดสอบเป็นอย่างดีแล้ว ซึ่งให้นักเรียนเริ่มตอบแบบทดสอบแต่ละฉบับ โดยกำหนดให้ตอบแบบทดสอบฉบับละ ๑๐ นาที

๔. ในกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ หลังจากที่นักเรียนทำแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์เสร็จแล้ว ผู้ริชัยจะให้นักเรียนตอบแบบสอบถามการ เสือกร่างรัล โดยให้นักเรียนแต่ละคนเสือกร่างรัลที่ตนเองชอบมากที่สุดเพียง ๑ รายการ จากrangle ทั้งหมด ๘ รายการ ก่อนที่นักเรียนจะเลือก ผู้ริชัยจะให้นักเรียนได้เห็นตัวอย่างrangle ทั้งหมด ๘ รายการ

๔. ทดสอบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนทั้ง ๗ กลุ่ม ครั้งที่ ๒ โดย เว้นระยะเวลา
ห่างจากการทดสอบครั้งแรกประมาณ ๕ สัปดาห์ การทดสอบครั้งนี้ในแต่ละกลุ่มมีเงื่อนไขเดียวกัน
กันทั้งนี้ คือ

๔.๑ กลุ่มที่ ๑ เป็นกลุ่มที่ได้รับรางวัลที่ ๑ โดยผู้วิจัยจะบอกนักเรียนว่า
"แบบทดสอบที่ครูจะให้นักเรียนทำในวันนี้ นักเรียนเคยทำมาแล้ว ครึ่ง ครูจะให้นักเรียนทำ
ซึ่งครั้งหนึ่ง แต่ครั้งนี้ขอให้นักเรียนทุกคนพยายามตั้งใจทำแบบทดสอบให้ดีสุดความสามารถคำสั่งที่กำหนด
ให้ หลังจากที่นักเรียนทำเสร็จแล้วนักเรียนทุกคนจะได้รับรางวัลตามที่นักเรียนเคยเลือกว่า กันที่"

๔.๒ กลุ่มที่ ๒ เป็นกลุ่มที่ได้รับรางวัลช้า หรือการเหมือนกลุ่มที่ ๑ ทุกประการ
แต่นักเรียนจะต้องหอยเป็นเวลา ๑ สัปดาห์ จึงจะได้รับรางวัล

๔.๓ กลุ่มที่ ๓ เป็นกลุ่มที่ไม่ได้รับรางวัล โดยผู้วิจัยจะบอกนักเรียนว่า
"แบบทดสอบที่ครูจะให้นักเรียนทำในวันนี้ นักเรียนเคยทำมาแล้ว ครึ่ง ครูจะให้นักเรียนทำอีก
ครั้งหนึ่ง โดยปริศนาการทำเหมือนครั้งแรกทุกประการ ครูอย่างจะทราบว่าผลงานทั้งสองครั้งของ
นักเรียนจะเหมือนกันหรือไม่"

๖. เมื่อนักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์เสร็จแล้ว นักเรียนในกลุ่มที่ ๑
ทุกคนจะได้รับรางวัลที่ ๑ นักเรียนในกลุ่มที่ ๒ จะได้รับรางวัลในสัปดาห์ต่อไป ส่วนนักเรียน
ในกลุ่มที่ ๓ จะได้รับต้นสอกนละ ๑ แห่ง เพื่อเป็นสินน้ำใจที่ให้ความร่วมมือในการทำแบบทดสอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

๑. ตรวจสอบให้คะแนนความคิดสร้างสรรค์ของแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทั้ง ๗ ฉบับ
จากการทดสอบครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ โดยแยกให้คะแนนเป็น ๓ ด้านคือ ด้านความคิดแคล้วคล่อง
ความคิดยืดหยุ่น และความคิดริเริ่ม เกณฑ์ในการให้คะแนนคือตบว่าคำตอบใดจะอยู่ในด้านใดนั้นคือ
เกณฑ์จากคำตอบที่อยู่ในสักษณะการคิดแบบกระจายตามแนวคิดของกิลฟอร์ด

๒. หาคำเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) ของคะแนนความคิด-
แคล้วคล่อง ความคิดยืดหยุ่น และความคิดริเริ่ม จากการทดสอบครั้งที่ ๑ โดยจำแนกตามการ

สอดคล้องกับทฤษฎีทั้ง ๓ กลุ่ม

๔. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - way analysis of variance) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดแคล้วคล่อง ความคิดยึดหยุ่น และความคิดริเริ่ม ของกลุ่ม ศิวะย่างที่ใช้ในการทดลองฯ ๓ กลุ่ม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า กลุ่มศิวะย่างทั้ง ๓ กลุ่ม มีความคิดแคล้วคล่อง ความคิดยึดหยุ่น และความคิดริเริ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๕. หากำเงื่อน (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความคิดแคล้วคล่อง ความคิดยึดหยุ่น และความคิดริเริ่ม จากการทดสอบครั้งที่ ๒ โดยจำแนกตามสภาพการณ์ทดลอง ระดับชั้นเรียน และสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม

๖. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (Three way analysis of variance) ของคะแนนความคิดแคล้วคล่อง ความคิดยึดหยุ่น และความคิดริเริ่ม จากการทดสอบครั้งที่ ๒ เพื่อศึกษาผลของศิวะแพร์คิง ๆ ดังนี้คือ

๖.๑ ผลความแตกต่างระหว่างการให้รางวัลทั้ง ๓ การให้รางวัลช้า และการไม่ให้รางวัล ต่อความคิดแคล้วคล่อง ความคิดยึดหยุ่น และความคิดริเริ่ม

๖.๒ ผลความแตกต่างระหว่างระดับชั้นเรียนต่อความคิดแคล้วคล่อง ความคิดยึดหยุ่น และความคิดริเริ่ม

๖.๓ ผลความแตกต่างระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมต่อความคิดแคล้วคล่อง ความคิดยึดหยุ่น และความคิดริเริ่ม

๖.๔ ทดสอบเปรียบเทียบพื้นฐานระหว่าง เงื่อนไขการทดลองและระดับชั้นเรียนและระหว่างเงื่อนไขการทดลองและสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของคะแนน ความคิดแคล้วคล่อง ความคิดยึดหยุ่น และความคิดริเริ่ม

๗. ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (X) โดยวิธีนิวเมน-คูลส์ (Newman - Keuls)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยปรากฏตัวที่สืบท่อ

๑. การให้รางวัลทันที มีผลทำให้เด็กมีความแคล้วคล่องสูงกว่า การให้รางวัลช้า และการไม่ให้รางวัล / อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และ .๐๐๔ ตามลำดับ แต่การให้รางวัลช้า และการไม่ให้รางวัลมีผลต่อความคิดแก่เด็กอย่างของเด็กไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒. การให้รางวัลทันที การให้รางวัลช้า และการไม่ให้รางวัล มีผลต่อความคิดยังคงอยู่ และความคิดริเริ่มของเด็กไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓. เด็กในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และ ๖ มีความคิดแก่เด็กอย่าง ความคิดยังคงอยู่ และความคิดริเริ่มสูงกว่า เด็กในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๘ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ แต่เด็กในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และ ๖ มีความคิดสร้างสรรค์ทึ้ง ๆ ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๔. เด็กที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมสูงมีความคิดแก่เด็กอย่าง ความคิดยังคงอยู่ และความคิดริเริ่มสูงกว่า เด็กที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ .๐๐๗ และ .๐๐๑ ตามลำดับ

๕. ไม่มีปฏิสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่าง เงื่อนไขการให้รางวัลและระดับชั้น เขียน และระหว่าง เงื่อนไขการให้รางวัลและสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมต่อความคิดแก่เด็กอย่าง ความคิดยังคงอยู่ และความคิดริเริ่ม

ขอเสนอแนะ

จุดลงควรเมืองทางด้าน

๑. ผลการวิจัยพบว่า การให้รางวัลทันที สามารถกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ได้เฉพาะ ค้านความคิดแก่เด็กอย่างเด่นนี้ แต่ไม่สามารถกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดยังคงอยู่ และ และความคิดริเริ่มได้ และการให้รางวัลช้าไม่สามารถกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ทึ้ง ๆ ด้านได .. ฉะนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรจะได้มีการศึกษาการให้รางวัลในส่วนของเด็ก ๆ ที่คิดว่าจะสามารถกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ด้านต่าง ๆ ได้ เพื่อจะได้นำไปประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอน

๒. ผลการวิจัยปรากฏว่า การให้รางวัลทันทีมีผลทำให้เด็กมีความศักดิ์และมีความสูงกว่าการให้รางวัลช้า แสดงว่าเด็กยังมีพัฒนาการของภาคภาษาดีกว่าเด็กที่ได้รับรางวัลช้าอยู่ในระดับต่ำ ฉะนั้นครูควรจะได้มีการฝึกให้เด็กมีพัฒนาการของภาคภาษาดีกว่าเด็กที่ได้มีกำลังใจทำงานได้เป็นเวลานาน โดยไม่ต้องมีการให้รางวัลทันที ดังเช่นการศึกษาของวอลล์ และสมิธ (Walls and Smith) พบร่วมกันว่า การฝึกจะช่วยให้เด็กนั้นเข้ามายแนะนำโน้มในการเลือกรางวัลขนาดใหญ่ที่ได้รับเข้าเพิ่มขึ้น^๙

๓. ผลการวิจัยปรากฏว่า เด็กที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมสูง มีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าเด็กที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมต่ำ ผลการวิจัยนี้สอนคล้อยกับแนวความคิดของ เออร์ล็อก (Hurlock) ที่ว่า เด็กที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมสูงมีแนวโน้มที่จะมีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าเด็กที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมต่ำ ทั้งนี้ เพราะสิ่งแวดล้อมของเด็กที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมสูงจะเปิดโอกาสให้เด็กได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ดี เป็นต่อความคิดสร้างสรรค์ได้มากกว่าเด็กที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมต่ำ โดยเฉพาะอุปกรณ์การเล่นต่าง ๆ ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์^{๑๐} แสดงให้เห็นว่าอุปกรณ์การเล่นต่าง ๆ มีความสำคัญต่อการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ถึงแม้ว่าเด็กที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมต่ำ จะไม่ได้รับสิ่งเหล่านี้ จากสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว แต่เด็กควรจะได้รับสิ่งเหล่านี้จากสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ฉะนั้นครูควรหาวิธีการสอนซักภาพถ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์สำหรับเด็กในโรงเรียน

^๙Walls and Smith, "Development of Preference for Delayed Reinforcement in Disadvantaged Children," : 118 - 123.

^{๑๐}Hurlock, Child Development, P. 321